

TULEOHUTUS
Tekstiilsed sisustusmaterjalid

Fire safety
Textile furnishing materials

EESTI STANDARDI EESSÕNA

See Eesti standard on

- standardi EVS 620-6:2003 uustöötlus;
- jõustunud sellekohase teate avaldamisega EVS Teataja 2014. aasta augustikuu numbris.

Standardi koostamise ettepaneku on esitanud tehniline komitee EVS/TK 8 „Ehitustoodete tuleohutus“, standardi koostamist on korraldanud Eesti Standardikeskus.

Standardi on koostanud Inspecta Estonia OÜ töörühm, standardi on heaks kiitnud EVS/TK 8.

Selle standardi erinevus võrreldes asendatud standardiga seisneb ajakohaste ja asjakohaste standardite kasutuselevõtus; koostamise aluseks olnud standardid on EVS-EN ISO 9239-1, EVS-EN 597-1, EVS-EN 597-2 ja EVS-EN 13501-1:2007+A1:2009.

Standardisarja EVS 620 kuuluvad standardi kehtivad osad:

EVS 620-2. Tuleohutus. Osa 2: Ohutusmärgid;

EVS 620-6. Tuleohutus. Tekstiilsed sisustusmaterjalid.

Tagasisidet standardi sisu kohta on võimalik edastada, kasutades EVS-i veebilehel asuvat tagasiside vormi või saates e-kirja meiliaadressile standardiosakond@evs.ee.

ICS 13.220 Tuleohutus

Standardite reprodutseerimise ja levitamise õigus kuulub Eesti Standardikeskusele

Andmete paljundamine, taastekitamine, kopeerimine, salvestamine elektroonsesse süsteemi või edastamine ükskõik millises vormis või millisel teel ilma Eesti Standardikeskuse kirjaliku loata on keelatud.

Kui Teil on küsimusi standardite autorikaitse kohta, võtke palun ühendust Eesti Standardikeskusega: Aru 10, 10317 Tallinn, Eesti; www.evs.ee; telefon 605 5050; e-post info@evs.ee

1 KÄSITLUSALA

See standard sätestab tekstiilsete sisustusmaterjalide kasutustingimused eri otstarbega ruumides sõltuvalt materjalide põlemisomadustest.

2 NORMIVIITED

Alljärgnevalt nimetatud dokumendid on vajalikud selle standardi rakendamiseks. Dateeritud viidete korral kehtib üksnes viidatud väljaanne. Dateerimata viidete korral kehtib viidatud dokumendi uusim väljaanne koos võimalike muudatustega.

EVS-EN 1021-1:2006. Mööbel. Pehme mööbli süttivuse hindamine. Osa 1: Süüteallikas: hõõguv sigaret

EVS-EN 1021-2:2006. Mööbel. Pehme mööbli süttivuse hindamine. Osa 2: Süüteallikas: tuletikuleegi ekvivalent

EVS-EN 597-1:2000. Mööbel. Madratsite ja polsterdatud voodipõhjade süttivuse hindamine. Osa 1: Süüteallikas: Hõõguv sigaret

EVS-EN 597-2:2000. Mööbel. Madratsite ja polsterdatud voodipõhjade süttivuse hindamine. Osa 2: Süüteallikas: Tuletikuleegi ekvivalent

EVS-EN ISO 1182:2010. Reaction to fire tests for building and transport products – Non-combustibility test

EVS-EN ISO 6941:2004. Kangasmaterjalid. Põlemisomadused. Leegi levimisomaduste määramine vertikaalsetel proovidel

EVS-EN ISO 9239-1:2010. Reaction to fire tests for floorings – Part 1: Determination of the burning behaviour using a radiant heat source

ISO 6925:1982. Textile floor coverings – Burning behaviour – Tablet test at ambient temperature

IMO otsus A 471 (XII). Recommendation on test method for determining the resistance to flame of vertically supported textiles and films (resolution A.471(XII))

3 TERMINID JA MÄÄRATLUSED

Standardi rakendamisel kasutatakse alljärgnevalt esitatud termineid ja määratlusi.

3.1

tekstiilne sisustusmaterjal (edaspidi sisustusmaterjal)

kardinad, pehme mööbli või toolide polsterdus, vaibad, madratsid, tekid, padjad ning eesriietena kasutatavad tehiskiududest materjalid või kangad

3.2

sisustusmaterjalide tuleohtlikkus

määratakse nende materjalide põhiliste süttimisomaduste järgi, mis on saadud lihtsate süütevahenditega (tuletikk, küünlaleek, sigaret jms) katsetamisel

4 KLASSIFIKATSIOON

Tekstiilsed sisustusmaterjalid jaotatakse nelja süttivusklassi: SK 0, SK 1, SK 2 ja SK 3 (vt tabel 1).